

ಬೆತ್ತ ಲೇ ಗೋಮೃಟನಿಗೂ
 ಮಳ್ಳಾನ್ನಾನವೆಂದರೆ ಪ್ರಜಕ...
 ವರ್ಷವಿಡೀ ಬಿರುಬಿಂಬಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು
 ಕಾದು ಬೇಸತ್ತ ಕಾರ್ಕಾಳದ
 ಗೋಮೃಟನಿಗೂ ಮೊದಲ
 ಮಳ್ಳಿ ಪ್ಯೆಮೇಲಿ ಬಿದ್ದಾಗ
 ಖುಷಿಯಾಗಿದುರುಪ್ಪಾಗಿ? ಮೋಡ
 ಕಣ್ಣಿ ಸುರಿವ ಮಳ್ಳಿ ಸುತ್ತಲ್ಲ ಹಸಿರ
 ಚಿನುರಿಸಿದಾಗ ಮುಖದ ಮೇಲಿನ
 ಮಂದಹಾಸ ತುಸುವೇ ಹಿಗ್ಗಿ ಬಹುದೇ?
 ಹಿಂದೆಂದೋ ತೆಗೆದ ಈ ಚಿತ್ತನೋಡಿ
 ಜಲಸಮೃದ್ಧಿಯ ಕುರಿತು
 ಕಲ್ಲಾವಿಲಾಸ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ
 ಹಾಗೆಯೇ ಮಂಜನಾಭನ ನೇತ್ತಾವತಿ
 ಬ್ರಹ್ಮಿಷೋಗಿರುವ ವಾಸ್ತವ ಶಿದಿಲಿನಂತೆ
 ಎರಗಿದರೆ ಏನೆನ್ನೋಣಿ...

ಅಯ್ಯು ಮುಂಡುಗನ ಭಕ್ತಿ ಬೇಳಿದು. ಈಗ ಬೀಜ
 ಕೂಡ ಸಿಗಲ್ಲ. ಉಪ್ಪು ಹಾಕೆಹೊಂಡು ತಿಂದ್ದೂ
 ಏವನು ರುಚಿ ಇರುತ್ತೇ? ಎಂದು ಕನಕಪುರದ
 ಕೊಳಗಂಡನಂತ್ಯಾ ನಾಗರಾಜು ಕೆಳೆದುಹೋದ
 ದಿನಗಳ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಒಬ್ಬಂತು ಭಕ್ತಿ ಕೃಷಿ ಬರುಲುಸಿಹೇಯಲ್ಲಿ
 ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಣ್ಣರೇಯಾಗಿದೆ. ಚೌಳು ನೆಲದ
 ಭಕ್ತಿ ತಳಿಗಳೂ ಅವಸಾನದ ಜಾಡು ಹಿಡಿದೆ.

ಒದಲಾದ ಮಳ್ಳಿಗಾಲಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಿಮ್ಮು
 ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವುದೆಂದರೆ ರಾಗಿಯೇ.
 ದೊಡ್ಡ ಹಸಲೆ (ಪುನರ್ವಸು) ಮಳ್ಳಿಗೆ
 ಬಿತ್ತನೆಯಾಗಬೇಕಿದ್ದ ರಾಗಿ ಬಿತ್ತನೆ ಚಿಕ್ಕ ಹಸಲೆಗೆ
 ವರ್ಗಾವಣೆಗೊಂಡಿದೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹಸಲೆ
 ಮಳ್ಳಿಗೂ ಬಿತ್ತುವುದುಂಟು. ದೀಪಾವಳಿಯ
 ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾಗಿ ತನೆ ಒಡೆಯಲು ಶುರುವಾಗಿ ಹೂ
 ಆಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ತೇಗಳು ಜಡಿಮಳ್ಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ
 ರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ಬಿತ್ತನೆಯೇ
 ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಜಡಿಮಳ್ಳಿಗೆ ಸಿಗುವ
 ಸಂಭವ ಕಿಡಿಮೆ. ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳು ಮಳ್ಳಿ ಇಲ್ಲದೆ
 ಇಡೀ ಹೊಲ ಒಣಿ ಹೋದರೂ, ಮತ್ತೆ ಮಳ್ಳಿ
 ಬಂದಾಗ ಎಫ್ಫು ನಿಲ್ಲಿವ ಶತ್ತಿ ರಾಗಿದೆ. ರಾಗಿ ಕೃಷಿ
 ಮತ್ತೆ ಮನ್ನೆಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಒಯಲುಸಿಹೇಯ ಮಳ್ಳಿಗಾಲ ಅನೇಕ ಉಪ
 ಚಕ್ಕಪಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಮನುಸ್ಕಿ ಬರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಣಬೆ
 ಹುದುಕುವವರು, ಹುತ್ತಿದ ಈಕೆಲು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ
 ಉಪ್ಪುಕಾರ ಹಾಕಿ ಚಪ್ಪರಿಸುವವರು, ಬಿದಿರು
 ಕಳಲೀಗೆ ಮನಸ್ಸೆಲತವರು, ಗೆಡ್ಡೆ ಗೆಣಸು ಬ್ರಿಯರು
 ಮಳ್ಳಿಗಾಲ ಬರುವುದನ್ನೇ ಕಾಯಿತ್ತಿದ್ದರು.
 ‘ಹಳ್ಳಿದಾಗೆ ಕುಡುವೆ ಹಾಕಿದರೆ, ಬುಟ್ಟಿ ತುಂಬ
 ಮೀನು ಸಿಗ್ರಿತ್ತು. ಈಗ ಮಳ್ಳಿನೂ ಇಲ್ಲ; ಮೀನೂ
 ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಮಧುಗಿರಿಯ ಪುಲಮಾಡಿ ಪಾತಣ್ಣಿ
 ಕೆಳೆಹೋದ ಮಳ್ಳಿ ವೈಭವವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ.
 ದೊಳು ಹಿಡಿದ ಕುಡುವೆ ಗೋಡೆಯ ಗೂಟದಲ್ಲಿ
 ಭಾಗವಿಗಿಡೆ.

ಹಳ್ಳಿದ ದದದ ಮರಳನ್ನು ಬೊಗಸೆಯಲ್ಲಿ

ಮೋಗಬಿಹಾಕೆ, ಗುಂಡಿ ಮಾಡಿದರೆ ಜಿನುಗಿ
 ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಜಲಧಾರೆಯು ‘ಚಿಲುಮೆ’, ಕೆರೆಯ
 ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಉಳಿ ಹರಿದು, ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲೂ ನೀರು
 ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ತಲಪರಿಗೆ, ನೆಲದೊಳಗಿನ ನೀರು
 ಹೊರಬಿಳುವ ‘ಉಟ್ಟ’, ಕಾಲಿಟ್ಟೆ ಸುಸಿಯುತ್ತಿದ್ದ
 ಜೋಗಿನ ‘ಉಸುಬು’ ಗ್ರಾಮೀಣರ ಶಬ್ದಕೋಶದಿಂದ
 ಮರೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗಿನ ಯಾವಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಈ
 ಪದಗಳ ಪರಿಚಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಬಿಂಬಿಲುಸಿಹು ಹಾಗಿರಲೆ, ಮಳ್ಳಿಗೆ
 ಹೆಸರುವಾಯಾದ ಮಲೆನಾದಲ್ಲೂ ಮಳ್ಳಿ
 ಅವರುಪಕ್ಕೆ ಬರುವ ಅತಿಥಿಯಾಗಿದೆ.
 ‘ಮಲೆನಾದಿಗೆ ಅದೇನು ಗರ ಬಡಿದೆಯೋ? ಭಕ್ತಿದ ಕೆಳೆದು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಾಯೋ
 ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಗಡ್ಡೆ ಸುತ್ತಿರುತ್ತೆ ಒಂಚಾರು
 ನೀರು ಸಿಗಲ್ಲ’ ಎಂದು ಸೋರಬದ ಕಾನಬೀಲಿನ
 ಹಾಲಮ್ಮೆ ಅವಲತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ
 ಅಡಿಕೆ ತೋಟಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು
 ಸಾಳಿನ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪುಡಿಯಲ್ಲಿ
 ನೀರು ಸಿಗುವುದೂ ಕೂಡ ಕಷ್ಪವಾಗಿದೆ. ಬಿಸಿಲಿನ
 ರೂಳ, ಸೇಕೆಯ ಧಾಗೆ ಮಲೆನಾದನ್ನು ಬಿಡದಂತೆ
 ಕಾಡುತ್ತಿದೆ.

ಅರೆಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶವಾದ ಧಾರವಾಡ
 ಜಿಲ್ಲೆಯೂ ಈ ಬಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ.
 ‘ಮಳ್ಳಿಗಾಲದ ಆ ವೈಭವ ನೋಡದೇ
 ಹತ್ತು-ಹದಿನ್ನೆಂದು ಪರ್ವಗಳಾದವು’ ಎಂದು
 ಹಳಹಳಸುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷಿ ಹಾಗೂ ವೈದ್ಯ ಡಾ.
 ಸಂಚಿವ ಕುಲಕರ್ನಿ. ತಮ್ಮ ‘ಸುಮನ ಸಂಗಮ’
 ತೋಟದಲ್ಲಿನ ಓದು ಸರಣಿ ಕರೆಗಳು ತುಂಬದೇ
 ಪರ್ವಗಳೇ ಕೆಳೆದಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅವರು.
 ‘ಮೋಡಗಳ ಸಾಲು ಧಾರವಾಡದ್ದು ಧಾವಿಸಿ
 ಬರುವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ತೋಟದಲ್ಲಿ ನಿಂತು
 ನೋಡಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಚೆಂದದ ನೋಟ
 ದಾರವಾಗಿ ದಶಕ್ಕೇ ಕೆಳೆಯಿತು’ ಎಂಬ ವಿಷಾದದ
 ನುಡಿ ಅವರಾದು.

‘ಮಳ್ಳಿ ಅವಧಿ ಸ್ಥಿತಿಯರವಾಗಿರುವುದು ಕ್ಷಮಿ

